

ELEMENTI I KRITERIJI VRJEDNOVANJA U NASTAVI KATOLIČKOG VJERONAUKA ZA OSNOVNU ŠKOLU U RAZREDIMA: 2,3,4,6,7. i 8. r.

Pravilnik o načinu praćenja i ocjenjivanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi koji je objavljen u "Narodnim novinama", br. 87/08 i 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, a koji je propisalo Ministarstvo prosvjete i športa, propisuje način praćenja, provjeravanja i ocjenjivanja učenika tijekom nastavne godine.

Prema *Planu i programu katoličkoga školskog vjeronauka u osnovnoj školi* navode se sljedeći elementi vrednovanja:

- znanje
- stvaralačko izražavanje
- kultura međusobnog komuniciranja

Vrednovanja znanja u nastavi vjeronauka odnose se na usvojenost programskih sadržaja na spoznajno - informativnoj razini, na doživljajno - afektivnoj razini i na djelatno - iskustvenoj razini.

ZNANJE	ODLIČAN (5)	Učenik je potpuno usvojio teme i sadržaje propisane planom i programom. Usvojeno znanje primjenjuje samostalno i samoinicijativno bez pomoći učitelja.
	VRLO DOBAR (4)	Učenik primjenjuje usvojeno znanje uz malu pomoć učitelja. Rado prihvata savjete za poboljšanje kvalitete svoga rada.
	DOBAR (3)	Učenik dobro poznaje sadržaj, ali ga ne primjenjuje bez pomoći učitelja.
	DOVOLJAN (2)	Učenik djelomično prati i reproducira obrađeni sadržaj uz veliku pomoć učitelja.
	NEDOVOLJAN (1)	Učenik ni uz pomoć učitelja ne prepozna obradjeni sadržaj.

Vrednovanje stvaralačkoga izražavanja u nastavi vjeronauka odnosi se na različite oblike stvaralačkog izražavanja: usmeno, pisano, molitveno, likovno, scensko, medijsko, glazbeno i sve druge oblike kreativnog izražavanje kao što su izrada plakata, ppt-prezentacije, provedba projekta.

STVARALAČKO IZRAŽAVANJE	ODLIČAN (5)	Učenik se izrazito kreativno i vrlo maštovito stvaralački izražava. Pravovremeno, uredno i potpuno vođenje bilješki u bilježnici. Učenik uvijek surađuje tijekom nastavnog procesa, često nudeći odgovore i aktivnosti vezane uz rad. Uvijek je spreman odraditi svaki oblik rada, potičući druge na što bolji rad i obradu zadataka.
	VRLO DOBAR (4)	Učenik je kreativan i maštovit u stvaralačkom izražavanju uz manju pomoć učitelja. Pravovremeno, uredno i nepotpuno vođenje bilješki u bilježnici. Učenik je često aktivan u različitim aktivnostima vezanim uz rad. Potiče druge na rad predlažući različite oblike rada i rješenja zadataka.
	DOBAR (3)	Učenik se trudi, uz pomoć učitelja, napraviti zadano u stvaralačkom izražavanju i dobro reagira na poticaj. Povremeno, uredno i nepotpuno vođenje bilješki u bilježnici. Učenik je povremeno aktivan u radu, te povremeno sudjeluje u aktivnostima vezanim uz rad. Samo ponekad nudi odgovore, te mu je često potreban poticaj učitelja.
	DOVOLJAN (2)	Učenik rijetko sudjeluje u radu. Čak i uz veliku pomoć učitelja, nerado sudjeluje u stvaralačkom izražavanju. Rijetko, neuredno i nepotpuno vođenje bilješki u bilježnicu. Učenik veoma rijetko surađuje tijekom nastavnog procesa, te veoma rijetko sudjeluje u aktivnostima vezanim uz rad.
	NEDOVOLJAN (1)	Učenik ni uz pomoć učitelja, ne želi sudjelovati niti u jednom obliku stvaralačkog izražavanja. Veoma rijetko piše u bilježnicu i u radnu bilježnicu. Učenik, ni uz pomoć učitelja, ne želi sudjelovati u aktivnostima vezanim uz rad.

Vrijednovanje kulture međusobnoga komuniciranja vjeroučenika temelji se na odnosu prema sebi, prema drugim učenicima i učiteljima, a kultura prema svim sudionicima susreta uključuje: uljuđenost, otvorenost, pažnju, poštovanje, iskrenost, samopouzdanje, komunikativnost, dobrohotnost i poštivanje pravila.

KULTURA MEĐUSOBNOG KOMUNICIRANJA	ODLIČAN (5)	Učenik izvrsno surađuje s ostalim učenicima i učiteljem. Uzornim ponašanjem vrlo pozitivno djeluje na ostale učenike. Otvoren za suradnju, razgovor i razumijevanje.
	VRLO DOBAR (4)	Učenik dosta dobro surađuje s ostalim učenicima i učiteljem. Spreman je na razgovor, suradnju i pomoći drugima. Uzorno se ponaša na satu.
	DOBAR (3)	Učenik na veliki poticaj učitelja sudjeluje u razrednim raspravama. Ponekada ometa zajednički rad drugih učenika i učitelja.
	DOVOLJAN (2)	Učenik gotovo uopće ne ostvaruje suradnju s drugim učenicima i učiteljem te često ometa rad. Učenika treba poticati na pozitivnu verbalnu komunikaciju.
	NEDOVOLJAN (1)	Učenik, ni uz pomoć učitelja, ne sudjeluje u nastavnom procesu. Vrlo često ometa međusobnu komunikaciju u razredu te potiče druge na neposluh.

Ocjena iz elementa vrednovanja:

- znanje 34%,
- stvaralačko izražavanje 33%
- kultura međusobnog komuniciranja 33%

određuju zaključnu ocjenu na kraju nastavne godine.

VREDNOVANJE USVOJENOSTI ODGOJNO-OBRZOVNIH ISHODA **U 1. i 5. RAZREDU**

Pravilnik o načinu praćenja i ocjenjivanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi koji je objavljen u "Narodnim novinama", br. 87/08 i 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, a koji je propisalo Ministarstvo prosvjete i športa, propisuje način praćenja, provjeravanja i ocjenjivanja učenika tijekom nastavne godine.

Prema Planu i programu katoličkoga školskog vjeroučenja u osnovnoj školi navode se sljedeći elementi vrednovanja:

- **znanje**
- **stvaralačko izražavanje**
- **kultura međusobnog komuniciranja**

Vrednovanje u nastavnome predmetu Katolički vjeroučenje polazi od temeljnih odrednica Okvira za vrednovanje procesa i ishoda učenja u odgojno-obrazovnom sustavu RH kao i od naravi i specifičnosti sadržaja samoga predmeta. U procesu vrednovanja vodi se računa o temeljnim načelima kurikuluma, vrijednostima, ciljevima,

osobito odgojnoobrazovnim ishodima učenja. Temeljni elementi u učenju i poučavanju vjeronauka usko su povezani s domenama, tematskim sadržajima i ishodima učenja.

Elementi su vrednovanja:

Znanje – usvajanje, interpretiranje, razumijevanje i argumentiranje temeljnih činjenica, pojmove, događaja i tekstova na razini zadanih domena i definiranih odgojno-obrazovnih ishoda učenja koji odražavaju njihovu složenost na spoznajnom, doživljajnom i djelatnom planu.

Stvaralačko izražavanje – stavljujući naglasak na učenikovo stvaralaštvo koje zahtijeva zalaganje i druge njegove sposobnosti i mogućnosti da usvojene spoznaje, znanja, stavove i vrijednosti poveže s vlastitim iskustvom, učeniku se omogućava da u procesu učenja i iskazivanja naučenoga kreativno uključi različite stvaralačke aktivnosti (usmeno, pismeno, likovno, glazbeno, digitalno, scensko...). Na taj se način uvažavaju, podržavaju i razvijaju različite individualne i socijalne sposobnosti svakoga pojedinog učenika i ujedno potiče interdisciplinarnost i korelaciju s drugim nastavnim predmetima, osobito s Glazbenom i Likovnom kulturom, Hrvatskim jezikom, Povijesti, Biologijom i drugo. Stvaralačko izražavanje, uz navedeno, podrazumijeva istraživački rad koji omogućuje učeniku da primjerice istražuje i upoznaje Katoličku Crkvu kao »zajednicu spomena« koja ima svoju povijest i identitet, da istražuje i kritički reflektira njezino historijsko postojanje i osobito razvoj Kristove Crkve u različitom vremenskom i prostornom kontekstu. Jednako tako, da bi se istinski moglo upoznati i razumjeti Crkvu u njezinome današnjem obliku, poslanju i djelovanju, da bi se o tome mogla donijeti argumentirana prosudba, potrebno je primjerno znanje o kontinuitetu, složenosti i relativnosti povijesno-crkvenoga razvoja, ali i povijesti općenito. Takvo anamnetsko učenje (učenje sjećanja) otvara vjeronauku u školi mogućnosti novih, sveobuhvatnih oblika učenja koji dopuštaju aktivno i interaktivno djelovanje, ali istodobno i vrednovanje. Stoga je potrebno primjenom suvremenih metoda i instrumentarija istraživati i vrednovati biblijske izvore i tekstove, crkvene dokumente, povijesne događaje, teološke i druge izvore. Riječ je ponajprije o narativnim metodama, potom o radu na izvornim dokumentima, učenju izvan učionice (terenska nastava), istraživačkom radu (oral history i drugo), međupredmetnoj korelaciji s nastavom povijesti i drugim predmetima, stvaranju dokumentarnih priča i drugo. Ti pristupi i postupci zahtijevaju primjerno učeničko zalaganje te posjedovanje i pravilnu uporabu mentalnih procesa visoke razine, osobito logičkih sposobnosti rješavanja problema i stvaralaštva. Stoga, premda takvo istraživanje i vrednovanje zahtijeva primarno kognitivnu inteligenciju i sposobnosti učenika, ona je uvijek povezana s njihovim interesom i zalaganjem odnosno s njihovom emocionalnom i operativnom inteligencijom, te ih osposobljava za samostalan i skupni rad, kritičko i kreativno promišljanje te vrednovanje usvojenih sadržaja. Određena razina vrednovanja istraživačkoga rada prikladna je za sve, osobito za učenike od 3. ciklusa pa dalje i treba ju prilagoditi razvojnoj dobi i duševnim sposobnostima učenika.

Kultura međusobnoga komuniciranja – Katolički vjeronauk ovom obliku vrednovanja pridaje posebno mjesto i važnost jer njime, trajno povezujući odgojne i obrazovne ciljeve i ishode učenja, osnaže odgojnu dimenziju učenja i izražavanja učenika. Stoga praćenje i vrednovanje odgojnih razina ishoda i postignuća učenja, osobito kad se radi o vjeri i stavovima, vjerskim i drugim uvjerenjima učenika, ni načelno ni odgojno nije moguće izostaviti niti zanemariti. Budući da odgojna razina na poseban način obuhvaća afektivno i s njom povezano djelatno područje ljudskoga života i potrebu izgradnje stavova i vrijednosti u cjelini školskoga kurikuluma, moguće je odgojne ishode i postignuća vezati uz učeničku spoznaju, znanje i izražavanje o stavovima i vrijednostima, ponašanju i djelovanju, i tako ih vrednovati. Oni dijelom ulaze u područje interpersonalne i socijalne komunikacije u školi te aktivnih učeničkih odnosa u procesima učenja i poučavanja, a neki pripadaju području generičkih kompetencija koji se dijelom mogu integrirati u specične odgojne ishode Katoličkoga vjeronauka i promatrati u ozračju kulture međusobnoga komuniciranja. Oni se mogu vrednovati kao integralni dio učeničkih postignuća, i time kao integralni dio završne kvantitativne ocjene, što ne umanjuje potrebu izdvajanja i kvalitativne procjenu generičkih kompetencija učenika u pojedinim godištima i ciklusima.

Vrednovanje učeničkih postignuća ostvaruje se na razini:

Vrednovanje za učenje i kao učenje – odnosi se na oblike formativnoga vrednovanja koji teže učeničkoj većoj aktivnosti, motiviranosti, samostalnosti i kreativnosti. Ta razina vrednovanja usmjerena je na razvijanje učenikove refleksije i razumijevanja usvojenih znanja, poticanje na samoinicijativu i nove aktivnosti koje će dolaziti od samih učenika. U procesima praćenja i vrednovanja u procesu učenja uvažavat će se izvannastavne i izvanškolske aktivnosti.

Vrednovanje naučenoga – ostvaruje se nakon određene tematske cjeline ili obrazovnoga razdoblja radi procjene razine usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda kod učenika nakon procesa poučavanja i učenja. Ono se ostvaruje kako bi se provjerila ostvarenost planiranih odgojno-obrazovnih očekivanja i ishoda, osobito primjena znanja na nove životne situacije. Taj se oblik vrednovanja primjenjuje za redovito izvještavanje o postignutim rezultatima (učenik, roditelj), a iskazuje se valjanim, objektivnim i pouzdanim ocjenjivanjem.

Vrednovanje se ostvaraje tijekom cijelog nastavnog procesa (na svakome nastavnom satu) te uključuje praćenje učenika u procesu učenja, uočavanje mogućih poteškoća, pružanje potpore u vidu poboljšanja učenja radi boljega postignuća ishoda učenja.

U praćenju učenikovih postignuća odgojno-obrazovnih ishoda učenja rabe se različite vrste vrednovanja i primjenjuju raznovrsni metodički instrumentariji koji će omogućiti vjeroučitelju u prikupljanju valjanih, kvalitetnih i pouzdanih dokaza o postignuću učenika. Pri tome se koriste različitim metodama (izravna pitanja, dnevnik učenja, učeničke mape, kratke pisane provjere, esej...).

Vrednovanje u nastavnome predmetu Katolički vjeroučenje nema za cilj samo postignuće brojčanih ocjena, nego je ono ponajprije usmjeravanje i motiviranje učenika za procese razumijevanja, reflektiranja, kritičkoga i kreativnoga promišljanja te samovrednovanja. Vrednovanje je u službi poticanja individualnoga razvoja učenika i osnaživanja njegova interesa za pojedina predmetna područja.

Ishodi katoličkog vjeroučenja za 1. razred

OŠ KV A.1.1

Učenik izražava osnovne doživljaje o sebi i svijetu te pokazuje svoju radost i divljenje prema Bogu i svemu stvorenome.

Ostvarenje Ishoda: Učenik uz pomoć vjeroučitelja navodi važna životna pitanja o kojima razgovaramo na vjeroučenju. Učenik izražava svoje potrebe, emocije i iskustva na način da uvažava druge učenike. U prirodi i osobama oko sebe zapaža ljestvu i sklad. Učenik imenuje načine kako pokazati i pokazuje poštovanje prema čovjeku i svemu stvorenome.

OŠ KV A.1.2

Učenik prepoznaže da je *Biblija* sveta knjiga za kršćane i da sadrži tekstove važne za život te razumije jednostavnije biblijske pripovijesti.

Ostvarenje ishoda: Učenik prepoznaže osobe iz *Biblike* i uz pomoć nastavnika prepričava biblijske događaje. Učenik izriče vlastita iskustva povezana s iskustvima osoba iz odabranih biblijskih pripovijesti. Učenik prepoznaže *Bibiju* kao sveti knjigu kršćana.

OŠ KV B.1.1.

Učenik u biblijskim događajima i osobama otkriva Boga kao dobrog Oca koji je stvorio čovjeka, koji ljubi sve ljudе i prisutan je među nama.

Ostvarenje ishoda: Učenik prepoznaže i imenuje odabrane znakove Božje dobrote. Učenik pripovijeda biblijske događaje i povezuje znakove koji pokazuju Božju ljubav i dobrotu prema ljudima. Učenik izražava svojim riječima osjećaj zahvalnosti Bogu.

OŠ KV B.1.2.

Učenik otkriva i upoznaje Isusa kao prijatelja i prepoznaže njegovo djelovanje među ljudima.

Ostvarenje ishoda: Učenik prepoznaže i opisuje Isusa kao prijatelja, Učitelja i Spasitelja. Učenik pripovijeda događaj Posljednje večere. Učenik pripovijeda događaj Isusove muke i uskrsnuća. Učenik izražava uskrsnu radost i čestitanje Uskrsa.

OŠ KV C.1.1.

Učenik otkriva da je svaki čovjek Božje stvorenje koje treba poštovati i ljubiti te uočava važnost pomirenja i opruštanja za život u zajednici.

Ostvarenje ishoda: Učenik pripovijeda da je Bog stvorio svakog čovjeka iz ljubavi. Učenik pripovijeda da su ljudi pozvani na međusobno prihvatanje, poštovanje i ljubav. Učenik navodi radosne i žalosne trenutke iz života i navodi trenutke koji se tiču prijateljstva i svađe. Učenik opisuje i pokazuje konkretnе načine pomirenja i praštanja. Učenik navodi i opisuje znakove pomirenja i opruštanja.

OŠ KV C.1.2.

Učenik poštuje pravila dobrog ponašanja u obitelji i razredu, prepoznaže školu kao mjesto susreta, zajedništva, radosti i učenja.

Ostvaranje ishoda: Učenik predlaže načine ostvarivanja zajedništva. Učenik navodi pravila dobrog ponašanja koja vode k zajedništvu te se ponaša sukladno dogovorenim pravilima.

OŠ KV D.1.1.

Učenik opisuje Crkvu kao zajednicu Isusovih učenika (vjernika) u koju se ulazi krštenjem.

Ostvarje ishoda: Učenik predlaže načine ostvarivanja zajedništva. Učenik navodi pravila dobrog ponašanja koja vode k zajedništvu te se ponaša sukladno dogovorenim pravilima.

OŠ KV D.1.2.

Ostvarenje ishoda: Učenik prepoznaće crkvene blagdane i slavlja i njihovu poruku.

Učenik imenuje i razlikuje običaje i simbole. Učenik povezuje običaje i simbole s blagdanima i svetkovinama.

OŠ KV D 1.3.

Učenik prihvata i poštova učenike koji ne pripadaju Katoličkoj crkvi.

Ostvarenje ishoda: Učenik navodi razlike koje uočava oko sebe (u razredu, školi...).

Učenik navodi primjere uvažavanja i poštivanje drugih u njihovim različitostima.

Ishodi katoličkog vjeronauka za 5. razred

OŠ KV A.5.1.

Učenik objašnjava važnost zajedništva te kako nas vjera potiče na prihvatanje sebe i drugih.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik prepoznaće različitost među ljudima. Učenik prepoznaće važnost prihvatanja različitosti.

dobro - Učenik navodi različitosti među ljudima. Učenik prepoznaće važnost prihvatanja različitosti. Učenik razlikuje pojmove dijaloga i diskriminacije na primjerima iz konkretnoga života.

vrlo dobro - Učenik opisuje različitosti među ljudima. Učenik objašnjava na temelju konkretnih primjera važnost prihvatanja različitosti i razvijanja odnosa poštovanja i povjerenja u izgradnji zajedništva.

iznimno- Učenik objašnjava različitost među ljudima. Učenik analizira i tumači na temelju konkretnih primjera važnost prihvatanja različitosti i razvijanja odnosa poštovanja i povjerenja te izgradnje zajedništva.

OŠ KV A.5.2.

Učenik opisuje *Bibliju* kao temeljni izvor kršćanstva i židovstva, navodi povijesne i geografske odrednice, novozavjetne biblijske knjige, prenesena značenja biblijskoga teksta i temeljne biblijske poruke kako bi otkrio poruku za svoj život.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik prepoznaće osnovne dijelove Biblije, temeljne sadržaje Staroga i Novoga zavjeta i biblijske kratice evanđelja.

dobro - Učenik prepoznaće osnovne dijelove *Biblije* i navodi temeljne sadržaje Staroga i Novoga zavjeta. Učenik pomoću biblijskih kratica pronalazi određena mjesta u *Bibliji*. Učenik imenuje novozavjetne knjige: evanđelja, *Djela apostolska* i neke poslanice. Učenik navodi poruke pojedinih biblijskih tekstova.

vrlo dobro - Učenik prepoznaće biblijske kratice većine novozavjetnih knjiga i s pomoću njih pronalazi ih u *Bibliji*. Učenik jednostavno objašnjava važnost biblijskih sadržaja za život čovjeka. Učenik navodi i jednostavno tumači odabrane slike koje rabimo govoreći o Bogu.

iznimno - Učenik prepoznaće biblijske kratice novozavjetnih te nekih starozavjetnih knjiga i s pomoću njih pronalazi ih u *Bibliji*. Učenik objašnjava, navodeći primjere, važnost biblijskih sadržaja za život čovjeka.

OŠ KV A.5.3.

Učenik objašnjava prisutnost Božjih tragova u povijesti i u drugim religijama, razlikuje glavna obilježja monoteističkih religija radi razumijevanja i poštovanja drugih ljudi i njihovih životnih vrijednosti.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik prepoznae prisutnost religioznosti u životu čovjeka. Učenik prepoznae glavna obilježja monoteističkih religija. Učenik navodi važnost dijaloga i poštovanja drugih ljudi za suživot.

dobro - Učenik navodi primjere kako vjera može dati odgovore na mnoga životna pitanja (religiozna pitanja). Učenik prepoznae različita shvaćanja i predodžbe Boga u povijesti (primitivne i antičke religije) i u dr. religijama danas (politeizam i monoteizam). Učenik navodi glavna obilježja monoteističkih religija (simbol, uteviljitelj, vrijeme i mjesto nastanka, božanstvo, bogomolja, sveta knjiga).

vrlo dobro - Učenik tumači prisutnost religioznosti u životu čovjeka. Učenik opisuje uz pomoć učitelja glavna obilježja monoteističkih religija te tumači važnost dijaloga i poštovanja drugih ljudi za suživot.

iznimno - Učenik analizira i tumači prisutnost religioznosti u životu čovjeka. Učenik opisuje glavna obilježja monoteističkih religija te na konkretnim primjerima tumači važnost dijaloga i poštovanja drugih ljudi za suživot.

OŠ KV B.5.1.

Učenik u biblijskoj povijesti i evanđeljima otkriva Boga koji čovjeku pokazuje put i daje čovjeku potrebnu snagu za suočavanje s različitim životnim situacijama i izazovima.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik uz pomoć vjeroučitelja navodi velike likove biblijske povijesti i predstavlja ključne biblijske događaje povezane s njima.

dobro - Učenik samostalno navodi velike likove biblijske povijesti. Učenik opisuje ključne biblijske događaje povezane s velikim likovima biblijske povijesti. Učenik pronađe povezanost i značenje biblijskih poruka s konkretnim životom pojedinca i zajednice.

veoma dobro - Učenik tumači velike likove biblijske povijesti. Učenik tumači ključne biblijske događaje povezane s velikim likovima biblijske povijesti. Učenik objašnjava značenje biblijskih poruka u vezi s konkretnim životom pojedinca i zajednice.

iznimno - Učenik analizira velike likove biblijske povijesti. Učenik objašnjava ključne biblijske događaje povezane s velikim likovima biblijske povijesti. Učenik analizira povezanost i značenje biblijskih poruka s konkretnim životom pojedinca i zajednice

OŠ KV B.5.2.

Učenik kroz Isusove riječi i djela otkriva vrednote kraljevstva Božjega.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik uz pomoć učitelja navodi biblijske tekstove koji prikazuju Isusa Krista i njegovu poruku o Božjem kraljevstvu.

dobro - Učenik prepičava biblijske tekstove koji prikazuju Isusa Krista i njegovu poruku o Božjem kraljevstvu. Učenik prepoznae vrednote Božjeg kraljevstva.

veoma dobro - Učenik objašnjava biblijske tekstove koji prikazuju Isusa Krista i njegovu poruku o Božjem kraljevstvu. Učenik objašnjava vrednote Božjeg kraljevstva.

iznimno - Učenik povezuje biblijske tekstove koji prikazuju Isusa Krista i njegovu poruku o Božjem kraljevstvu s današnjim situacijama u obitelji ili društvu. Učenik argumentirano raspravlja Isusov poziv na vjeru i svetost života za stvaranje Božjega kraljevstva na Zemlji.

OŠ KV B.5.3.

Učenik objašnjava oblike, vrijeme i načine kršćanske molitve u poveznici s tijekom i ključnim vremenima liturgijske godine kako bi s razumijevanjem sudjelovao u slavljenju i molitvi.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik imenuje osnovne oblike, načine i vrijeme kršćanske molitve, liturgijska vremena i središnja slavlja liturgijske godine.

dobro - Učenik opisuje temeljno značenje, važnost i potrebu molitve u životu vjernika. Učenik navodi različita vremena liturgijske godine i najvažnije blagdane.

vrlo dobro - Učenik tumači važnost molitve, različite oblike i načine molitve tijekom liturgijske godine. Učenik objašnjava i razlikuje istinsku molitvu Bogu i molitvu povezanu s praznovjerjem
iznimno - Učenik sastavlja vlastitu molitvu po uzoru na molitve ljudi vjere (Marija, sveci, blaženici i drugi uzori vjere) Učenik raspravlja o važnosti molitve, za osobni odnos s Bogom.

OŠ KV C.5.1.

Učenik navodi vrednote Božjega kraljevstva za ostvarenje mira, pravde i ljubavi te objašnjava kako na temelju tih vrednota graditi odnose prema drugima.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik, uz pomoć, navodi vrednote Božjega kraljevstva za ostvarenje mira, pravde i ljubavi u suvremenome životu. Učenik navodi konkretnе geste brige prema svima onima koji su potrebiti pomoći, polazeći od Isusova odnosa.

dobro - Učenik navodi vrednote Božjega kraljevstva. Učenik uz pomoć učitelja predlaže konkretne postupke prema onima koji su u različitim potrebama.

vrlo dobro- Učenik objašnjava potrebu i mogućnost življenja vrednote Božjega kraljevstva za ostvarenje mira, pravde i ljubavi u suvremenome životu.

iznimno- Učenik obrazlaže potrebu i mogućnost življenja vrednota Božjega kraljevstva za ostvarenje mira, pravde i ljubavi u suvremenome životu.

OŠ KV C.5.2.

Učenik uočava da nas vjera potiče na stvaranje kvalitetnih međuljudskih odnosa u svom okruženju.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik navodi pravila ponašanja u razredu i školi. Učenik povezuje posljedice kršenja tih pravila za pojedinca i cijelu zajednicu. Učenik navodi primjere odgovornosti za sebe i druge.

dobro - Učenik opisuje pravila ponašanja u razredu i u školi. Učenik navodi posljedice kršenja tih pravila za pojedinca i cijelu zajednicu. Učenik navodi primjere preuzimanja odgovornosti za vlastito ponašanje.

vrlo dobro - Učenik obrazlaže pravila ponašanja u razredu i školi. Učenik obrazlaže posljedice kršenja tih pravila za pojedinca i cijelu zajednicu. Učenik na primjerima tumači kako se može za sebe i druge preuzeti odgovornost.

iznimno - Učenik predlaže i argumentirano tumači pravila ponašanja u razredu i školi. Učenik argumentirano obrazlaže posljedice kršenja tih pravila za pojedinca i cijelu zajednicu. Učenik na primjerima tumači kako se može za sebe i druge preuzeti odgovornost.

OŠ KV C.5.3.

Učenik upoznaje temeljna moralna načela (pravila ponašanja) monoteističkih religija.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik navodi glavna moralna načela monoteističkih religija.

dobro - Učenik uz pomoć učitelja opisuje glavna moralna načela monoteističkih religija. Učenik u načelima monoteističkih religija prepoznaje sličnosti i razlike s kršćanskim moralnim načelima

vrlo dobro- Učenik samostalno opisuje glavna moralna načela monoteističkih religija. Učenik opisuje sličnosti i razlike s kršćanskim moralnim načelima.

Iznimno - Učenik tumači glavna moralna načela monoteističkih religija. Učenik tumači sličnosti i razlike s kršćanskim moralnim načelima.

OŠ KV D.5.1.

Učenik opisuje Crkvu kao prenositeljicu Isusova nauka te otkriva koja je njegova uloga u Crkvi i svijetu

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik imenuje odabrane važnije osobe za život Crkve (sv. Pavao, sv. Petar, hrvatski svetci).

dobro - Učenik opisuje važnije elemente iz života apostola, života prve kršćanske zajednice te života hrv. svetaca.

vrlo dobro - Učenik opisuje važnije elemente iz života apostola, života prve kršćanske zajednice te života hrvatskih svetaca. Učenik tumači doprinos apostola i svetaca životu Crkve

iznimno - Učenik objašnjava važnije elemente iz života apostola, života 1. kršć. zajednice te života hrv. svetaca. Učenik tumači doprinos apostola i svetaca životu Crkve

OŠ KV D.5.2.

Učenik prepoznaže važnije izričaje kršćanske umjetnosti (likovna, glazbena, filmska, književnost i suvremena duhovna literatura) te otkriva kako su utjecali na obogaćivanje vjere kroz povijest i kako mogu izgrađivati njegovu osobnu vjeru.

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik, uz pomoć, prepoznaže odabране biblijske likove/događaje na reprodukcijama najpoznatijih umjetničkih djela i kršćanske /duhovne poruke.

dobro - Učenik jednostavno opisuje odabранe biblijske likove/događaje na reprodukcijama najpoznatijih umjetničkih djela i prepoznaže kršćanske / duhovne poruke.

vrlo dobro - Učenik opisuje biblijske likove/dogadaje na primjerima reprodukcija umjetničkih djela i navodi kršćanske/duhovne poruke.

iznimno - Učenik tumači biblijske likove/događaje na reprodukcijama umjetničkih djela i prepoznaže kršćanske/duhovne poruke i doživljaće.

OŠ KV D.5.3.

Učenik istražuje i izdvaja temeljne pojmove drugih religija, uočava njihov utjecaj i obilježja u suvremenome društvu (u umjetnosti, književnosti, glazbi, filmovima...).

Ostvarenje ishoda:

zadovoljavajuće - Učenik prepoznaže, uz pomoć, pojmove židovstva u biblijskim tekstovima. Učenik prepoznaže da postoji utjecaj svjetskih religija u sredini/sadržajima s kojima se susreće i prepoznaže primjere u kojima se prepoznaže utjecaj svjetskih religija.

dobro - Učenik prepoznaže (imenuje) pojmove židovstva u biblijskim tekstovima. Učenik navodi poznate primjere u kojima se očituje utjecaj svjetskih religija i navodi kojim religijama pripadaju neki od njih.

vrlo dobro - Učenik opisuje pojmove židovstva u biblijskim tekstovima. Učenik opisuje odabранe poznate primjere u kojima se očituje utjecaj svjetskih religija i navodi kojim religijama pripadaju.

iznimno - Učenik samostalno izdvaja i opisuje pojmove židovstva u biblijskim tekstovima.

Učenik samostalno prepoznaže i pronalazi nove primjere utjecaja svjetskih religija u suvremenome društvu.